

Философъ-тъ.

Учитель-тъ (наставникъ-тъ).

Префесоръ-тъ (учитель-тъ).

Гостопріемецъ-тъ, гостопріем-
никъ-тъ (ханджія-та).

Българинъ ли сте?

Отъ къде идете?

Идх отъ Пловдивъ.

Бѣгамъ.

Бѣгамъ, бѣгашъ, бѣга.

Зачто бѣгате?

Бѣгамъ, зачто-то мя е страхъ.

Увѣрявамъ.

Увѣрявамъ вы, че е пристигналъ.

Чѣкъ, научявамъ ибѫто отъ
слухъ.

Нечюхте ли пѣкоѫ новинж?

Несъмъ научилъ никоѫ новинж.

Случва ся, нахожда, налѣтѣва.

Честь-та, счастіе-то, благопо-
лучіе-то.

Зочестіе-то, бѣда, зло.

Сучи ся голѣмо злочестіе.

Сучи му ся голѣмо злочестіе.
алѣтѣ го голѣма бѣда.

такво ви ся случи?

Іе ми ся случи ничто.

Намѣрихъ ся съ брата ви.

Сиромахъ-тъ.

Отрѣзахъ му пръста.

Строихте врата на чловѣка.

Жалъкъ, съжалиявамъ, мило ми
е за....

Жалъкъ, жалишъ, жали.

Жалите ли тоя чловѣкъ?

Жалъкъ го отъ все срѣдце.

Отъ все срѣдце.

Le philosophe.

Le прѣcepteur.

Le professeur.

L'aubergiste.

Етѣs-vous Bulgare?

D'où venez-vous?

Je viens de Philippopolis.

S'enfuir * 2., *enfui* (стр. пр.).

S'enfuant (дѣйст. прич.).

Je m'ensuis, tu t'ensuis, il s'enfuit.

Pourquoi vous s'ensuyez-vous?

Je m'ensuis parce que j'ai peur.

Assurer 1.

Je vous assure qu'il est arrivé.

Apprendre * 4. (спрягава ся като
просто-то *prendre* (ур. 33.).

N'avez-vous rien appris de nouveau?

Je n'ai rien appris de nouveau.

Arriver 1.

Le bonheur.

Le malheur.

Il est arrivé un grand malheur.

Il lui est arrivé un grand malheur.

Que vous est-il arrivé?

Il ne m'est rien arrivé.

J'ai rencontré votre frère.

Le pauvre homme (зам. 1. ур. 39.).

Je lui ai coupé le doigt.

Vous avez cassé le cou à l'homme.

Plaigndre * 4, *plaint* (стр. пр.)

plaignant (дѣйст. прич.).

Je plains, tu plains, il plaint.

Plaignez-vous cet homme?

Je le plains de tout mon coeur,

De tout le coeur.